

[Ib Thyregod.]

missionsdomstolen har senere arbejdet med sagen, og der har været foretaget disse afhøringer, som jo har været omtalt i pressen. Som jeg allerede har nævnt, mener jeg, at den beretning, som vi nu har fået, gyder ro over det, som er sket, idet man på denne måde finder frem til, hvad der i virkeligheden er foregået i forbindelse med diskussionen og undersøgelserne vedrørende kildeskattehuset.

Det må være naturligt indledningsvis at pege på, at baggrunden for denne sag om kildeskattehuset var den beslutning, som var truffet af den tidligere regering om kildeskattens ikrafttræden, og hvorefter man sigtede på en ikrafttræden pr. 1. januar 1969. Det må endvidere også være rigtigt at pege på den kendsgerning, som også tydeligt fremgår af kommissionsdomstolens beretning, at der intet var foretaget fra den tidligere regerings side med henblik på tilvejebringelse af de nødvendige lokaler i det omfang, som det viste sig at være nødvendigt med henblik på kildeskattedirektoratet, og det uanset at den tidligere regering som sin egen opfattelse hævdede, at kildeskatteloven skulle træde i kraft 1. januar 1969.

Nu ved jeg meget vel, at man gør gældende fra socialdemokratiets side, at man ikke på det pågældende tidspunkt havde kendskab til det lokalebehov, som kom til at foreligge, men dette, at man havde fastsat tidspunktet for ikrafttræden og mente at kunne gennemføre det pr. 1. januar 1969, viste jo, at der forelå tidnød i allerhøjeste grad.

Som allerede statsministeren har fremhævet det, var situationen den, at selv om ikrafttrædelsen blev udskudt til 1. januar 1970, så var der alligevel et problem med og et tidspres på fremskaffelsen af de nødvendige lokaler til kildeskattehuset. Der var dette tidspres med hensyn til at fremskaffe lokalerne, og skal man bedømme sagens gang i administrationen og i det hele taget gennem finansudvalget, så må man også have denne kendsgerning i erindring.

Det må også tages med i betragtning, når man nu skal bedømme hr. K. Axel Niensens argumentation, for det første med hensyn til spørgsmålet om boligministeren skulle være ansvarlig for den forsinkelse, der er indtrådt med hensyn til kildeskattehuset,

og endvidere spørgsmålet om, hvorvidt der kunne være gennemført en licitation. Det er klart, at hvis beslutningen var truffet af den tidligere regering, så havde der været mulighed for at nå at gennemføre en licitation; men jeg anser det for udelukket, at den nuværende regering med det tidspres, som forelå med en ikrafttræden pr. 1. januar 1970, kunne have nået at gennemføre en licitation. Man må huske på, at det at udbyde en bygning til licitation, det er ikke blot at indrykke en meddelelse i pressen om, at nu ønsker man tilbud indgivet på et sådant kildeskattedirektorat eller kildeskattehus. Forud for en licitation skal der foreligge et udbudsmateriale, der skal foreligge tegninger, der skal foreligge beskrivelse, der skal foreligge detailprojektering — et arbejde, som vil tage så lang tid, at det efter min opfattelse var ganske udelukket, at man kunne være nået frem til det, som naturligvis under alle omstændigheder havde været det ønskelige, en licitation, hvis tidspreset ikke havde foreligget.

Det er denne baggrund, man må se det på, og den kritik, som man nu fra socialdemokratiets side og særlig fra hr. K. Axel Nielsen fremfører over for boligministeren, må ses i sammenhæng med den forsinkelse, den forsømmelse, som den tidligere regering havde gjort sig skyldig i med henblik på tilvejebringelse af de nødvendige lokaler til kildeskatteadministrationen.

Man kan vel sige i det hele taget, at den nye regering fik lagt en række opgaver på bordet, en række opgaver, hvis løsning ikke var forberedt af den tidligere regering, og blandt disse var kildeskatten og derunder også kildeskattehuset, og det har medført, at dette tidspres har eksisteret, som i virkeligheden er den reelle baggrund for hele sagen og derunder for embedsmændenes stilling og for ministrenes stilling i denne sag.

Det første punkt, som man fra socialdemokratiets side henviser til, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt boligministeren, som det siges i forespørgslen, har forsømt sin pligt til rettidigt og på rimelige vilkår at tilvejebringe lokaler til kildeskatteadministrationen, må jeg derfor efter det, som foreligger i betænkningen, og det, som vi i øvrigt ved om sagen, besvare med, at der ikke foreligger nogen sådan forsømmelse. Situationen er den, at der er dette tidspres,